

denne Nat Eksperimentets Nat, idet man syntes at eksperimentere med, hvor langt man kunde gaa med Hensyn til Tingets Værdighed, hvad Tingets Værdighed kunde bære uden at gaa i Stykker. Maaſke vil man ogsaa kalde denne Nat Karnevalets Nat, eller maaſke vil man kalde den Brylluppets Nat eller i alt Fald Trolovelsens Nat; der var jo visse Symptomer i den Retning. Jeg glæder mig imidlertid over, at jeg ikke kom til at tale den Gang, at jeg ikke kom til at tale efter en eller anden vinbetranset Faun, jeg ſkulde nemlig tale om alvorlige Ting. Jeg er fra forſtellige Sider under de ſidſte to Møder bleven angrebet meget stærkt, ſaa stærkt som jeg ſjelden tror, Folk her i denne Sal ere bleve angrebne. Jeg er bleven angrebet med Hensyn til denne Sag i og for ſig og med Hensyn til min politiske Stilling overhovedet. Jeg er bleven beſtyldt for Brud med hele min Fortid; man har forſøgt at latterliggøre mig med Hensyn til mit religiøse og moralske Standpunkt. Overfor ſaa meget ønsker man naturligvis helst at ſtaa overfor en Forſamling, der dog har faaet noget af Nattens Hvile og er kommen noget til Ro. Jeg ſkal da vende mig imod mine forſtellige Angribere, og jeg vil da ſtelne mellem de mere maadeholdne og de mere voldsomme og begynde med de maadeholdne og blandt dem atter med det ærede Medlem fra Bælum (Wing). Han ſagde rigtignok, at jeg ſtøttede denne Lov for ſelv at kunne ſtikke Penge i Lommen eller ſaaledes ontrent. Men jeg veed, at der aldeles ikke ligger noget ondt bagved dette fortræffelige Medlems maaſke lidt vel ſkarpe Udtryk. Han veed ogsaa meget godt, at jeg havde ſtillet det ſaaledes, at jeg netop ønskede, at de velhavende ſkulde beſtattes med Hensyn til Sukkeret, og kun i det Tilfælde, at denne Tanke viſte ſig uigennemførlig, ønskede jeg, at man alligevel ſkulde vedtage Forſlaget, ſaaledes ſom det er fremkommet fra de ærede Forſlagsſtillere, hvorved der ganſke viſt vilde komme en uforholdsmæssig Lettelse for de velhavende. Men mit Motiv er det, at jeg tror, at naar vi ſaa denne Sag ſat i Gang og ſaa brudt Hul paa Toldſagen, ſaa vilde vi naa ud af det, ſom det ærede Medlem for Aarhus Amts Iſte Valgtreds (Hjørnbat) flere Gange har nævnt, den ſtore Forjumpling med Hensyn til hele dette Spørgsmaal. Jeg tror, at naar først diſe Ting komme i Flod, i Bevægelse, ſaa vilde vi med uundgaaelig Nødvendighed komme til at ſtaffe den menige Befolkning Lettelſer for forſtellige Livsforholdigheder. — Saa var der min ærede Sidemand her til venſtre, Repræſentanten

fra Ringſted (Lauridsen). Han talte ogsaa i Aftes og gjorde mig den Ære at henvende nogle Ord til mig, idet han jo talte om, hvorledes det var en daarlig Maade at ville moralisere og virke med Hensyn til Driffriets Formindſtelse paa at gaa den Vej, ſom jeg antydede. Jeg tror imidlertid, at han har taget helt fejl deri, og jeg tror, at naar man vil være ſaa venlig at gentalde i Grindringen eller læse i Tidenden, hvorledes jeg betragtede det bajeſte Ol ſom et Skatteobjekt, der ved en Række Tilfældigheder og parlamentarisk uheldige Forhold var kommen til at ſtude op, ſom en Plante, der ikke er bleven beſtaaren i rette Tid, og hvorledes jeg mente, at man ad den Vej var kommen til at aabne en farlig Vej for det menige Folk, og at Djeblicket nu var kommet, hvor man ſkulde ſe at redreſere i alt Fald noget af den Fejl, man havde begaaet, ſaa tror jeg, at der ſan komme ganſke god Sammenhæng og Fornuft i, hvad jeg har ſagt. Jeg tror ogsaa, at man vil tro mig paa mit Ord, naar jeg ſiger, at naar jeg ſigter paa det bajeſte Ol alene og maaſke for dettes Skyld alene, er det ikke af rent politiske Grunde eller af Sympati og Antipati med viſe Politikere, at jeg har udtalt mig ſaaledes. Det er ikke Tilfældet; men jeg ſer den ſtørſte Fare, den ſtørſte Ulykke for vort Samfund i det bajeſte Ol, og det er derfor, at jeg navnlig ønsker at gribe ind her, og ſaa meget mere ønsker jeg at gribe ind her, ſom her er den ſkulde Fare, den ſkulde Ulykke, ſom jeg tillod mig at tale om ſidſt. Jeg ynder naturligvis ikke heller Brændevinen, men jeg ſiger paa den anden Side for det første, at det er en aabenlys Fiende, hvis Virkninger man ſaa hurtig ſer, og dernæst, at det er nu en Gang noget, ſom har ſat ſig ſaa faſt i vort Land. Navnlig for de Arbejdere, der have en ſtæng Vintertjeneste ude, langt borte fra deres Hjem, er det en Dril, ſom rigtignok er af tvivlsomt Værd, men ſom jeg dog for Djeblicket ikke veed at erſtatte med noget andet. Jeg er derfor meget betænkelig ved at røre for stærkt ved Brændevinen, medens jeg derimod ſamlar hele mit Had mod det bajeſte Ol og vil bruge hele den Smule Energi, ſom jeg kunde være i Befiddelse af, for at ſaa det ſtandſet. — Jeg kommer nu til dem, ſom have angrebet mig med ſtørre Voldsomhed, og deriblandt er der for det første nogle af de Mænd, ſom jeg veed ſaa mange Lejligheder er gaaet ſammen med og med hvem, for hvem og for hvis Klienter jeg mangfoldige Gange har taget en ikke ſaa ganſke ringe Tørn. Jeg blev af dem temmelig haardt behandlet, jeg blev beſtyldt for, at jeg havde brudt med min Fortid, idet jeg,